

Vrijdag 4 november 2011

Muziektheatergroep kijkt na winnen van de Liever de Liemers Cultuurprijs alweer vooruit

WhatEverHappens groeit op de zolderkamer

Als winnaar van de Liever de Liemers Cultuurprijs kreeg WhatEverHappens erkenning als succesvolle muziektheatergroep. „Blijkbaar raken we de mensen.”

door **Kay Scholten**

Appels met peren, zo vergelijkt het achttal van WhatEverHappens zich met de andere genomineerden voor de Liever de Liemers Cultuurprijs. Zie maar eens een blaasorkest af te zetten tegenover een theatergroep. „Maar we wilden graag winnen”, geeft Paul Reuling toe.

„Het gaat natuurlijk over een hoop geld (de winnaar ontving 4000 euro, red.), maar de juryleden zitten er niet voor niets en zullen er verstand van hebben.”

De jury zag met WhatEverHappens op het podium een theatergroep die een echte eenheid vormt, maar waar men zich tegelijkertijd individueel weet te onderscheiden. „We zijn geen koor, geen cabaretgroep en ook geen toneelvereniging”, verklaart Reuling. Hetgeen wat het dichtst bij komt is muziektheatergroep. „Als het publiek zijn ogen dicht doet, horen ze veel zang maar missen ze de helft van de voorstelling”, schetst Don Voogt. „Maar zingen is wel de hoofdmoot.”

De mannen en vrouwen van WhatEverHappens wonnen de Liever de Liemers Cultuurprijs. foto Jan van den Brink

Met Corine Borst, Peet Mercus, Dorine Kraaijvanger, Peggy Lebbink, Annelies Reuling en Zwaan Stam zijn de vrouwen overduidelijk in de meerderheid. Volgens laatstgenoemde brengt dat een spannende situatie met zich mee. „Voor een normaal koor zou dit niet een juiste balans zijn, maar deze twee mannen hebben wel een enorme persoonlijkheid. De stemmen van Don en Paul zijn heel verschillend, maar vullen elkaar wel goed aan.

Omdat er twee mannen in het spel zitten, kunnen we theater nog wel wat doen met welke vrouw verovert welke man.” Een theatrale rode lijn is er niet, maar er zijn wel lijntjes die als een *running gag* door de show lopen. De naam van de tweede voorstelling Meer Momenten geeft volgens de leden goed weer wat ze doen. „Door theater kun je meer inhoud vormgeven aan een voorstelling”, zegt Stam. „Maar iedereen heeft daar een even groot deel in. Mijn taak ligt echter tachtig procent op het muzikale gedeelte. Ik kies alleen nummers uit waar ik een goed gevoel bij heb.” Het woord toekomst klinkt WhatEverHappens als muziek in de oren.

Na de Achterhoek hoopt de muziektheatergroep nu de Liemers te veroveren. Het moet echter niet ten koste van alles gaan. „We hebben best ambities, maar we moeten kijken wat haalbaar is”, zegt Voogt, terwijl hij over de oefenruimte heen kijkt. Hier op de zolder hebben ze heel wat uren samen gezongen en gelachen. „Dit hier is ons heel dierbaar.”

Al meer dan tien jaar timmert WhatEverHappens aan de weg. Wat vooral als een hobby begon, is steeds minder vrijblijvend geworden. „Iedereen weet dat je niet aan de woensdagavond moet komen”, lacht Voogt. Wekelijks zijn ze dan ook te vinden in het Wehlse boerenland op een zolderkamer bij het bedrijf van Reuling. „Ik denk dat we allemaal dan ook een enorme drive hebben.” Bij WhatEverHappens zijn ze zich bewust van kwaliteit. De zang, de website, de randzaken: alles moet goed voor elkaar zijn en deze grenzen worden steeds verlegd. Reuling: „Heel veel groepen hebben succes en klappen vervolgens uit elkaar. Wij hebben het heel gezellig op de woensdagavond, maar durven elkaar wel de waarheid te zeggen. Ook als iets niet goed genoeg is. We zijn close, maar niet klef.”